

af, hvorledes Katholicismen vinder sit tabte Land, og Calvinismen trænges ud, afvæbner en saadan Kritik for den nyere Tids Vedkommende. Redegørelsen er givet med Rankes Selvbeherskelse. I det hele er der meget i *Histoire de Belgique*, især i de sidste Bind, der minder om Ranke. Pirenne viser atter og atter Dommen over Begivenhederne fra sig og gør ofte den Mening gældende, at Forholdene er stærkere end Menneskene, der bæres af Tidens Strøm. Om Ranke erindrer ogsaa de fine Rids af Personligheder fra det 16. og 17. Aarhundrede: Maria af Ungarn, Kardinal Granvella, Egmont, Vilhelm af Oranien, Alexander Farnese, Albrecht af Østrig og hans Hustru, Philip II's Datter, Justus Lipsius o. m. fl. — Pireennes Værk er saa rigt, fordi Forfatteren paa den ene Side har faaet stærke Impulser fra sin egen Tid, paa den anden Side er i Besiddelse af gammel Historiker-Tradition.

Ellen Jørgensen.

Gennem mange Aar har Professor Otto Cartellieri i Heidelberg beskæftiget sig med Burgunderhertugernes Historie, særlig har Kulturudfoldelsen ved Hertugernes Hof og Livet, som det levedes, rigt paa Modsætninger, fængslet ham. Han kender Materialet i udstrakt Maal, ikke mindst Tidens Litteratur og beretter af sin Kundskabsfylde i en Bog, han kalder *Am Hofe der Herzöge von Burgund* (1926). Undertitlen: Kulturhistorische Bilder giver præcist Værkets Karakter.

Der er Grund til at henlede Opmærksomheden paa en fransk Doktordisputats af Amédée Britsch: *La jeunesse de Philippe-Egalité* (Paris 1926); den skildrer med tyskpræget Grundighed mere end med den sædvanlige franske Anskuelighed den bekendte revolutionære Prins' Historie fra hans Fødsel 1747 til hans Overtagelse af Titlen som Hertug af Orléans 1785. Bogens Hovedperson forherliges ikke, men hans Minde bliver dog rensset for nogle sorte Pletter. Paa Titelbladet er som Bogens egentlige Emne angivet: »Huset Orléans ved Slutningen af l'Ancien régime«. Fremstillingen er imidlertid temmelig snæver personhistorisk, men dens Udførlighed bevirker, at der bliver ydet mange Bidrag til Belysning af Tidens almindelige Politik og Kultur.

Hans Jensen.